

Publicerad 2009-04-26 21:07 av Tea Alex

Hjalmar eller Helge. Alice eller Emma-Sara.

Jag väntar dig (i tanken)

Jag satt i parken idag, och lät vindar som viskade om sommar smeka mina kinder och mina lår. Utan strumpbyxor fick huden andas vår och gräset mot tårna gav mig löften om ljuva, ljumma månader med sol. När jag la mig ned kom tanken på ett barn fram, ett litet barn med tjocka ben och envis stämma att lägga på bröstet och tala till. Ett litet litet spädbarn som knorvar ihop sig som bara små, små bebisar kan och som behöver mig och ingen annan för att få sin mjölk. Det är länge sen nu, sen jag fick min barnlängtan. Jag tror jag var sexton år när den först högg till, och längtan har inte blivit mindre - snarare tvärtom. Jag hade tänkt mig ett barn lagom till att jag fyllde tjugofem, men livet blir inte alltid som man tänkt sig och trots kärlekshistorier som avlöst varandra har jag suttit med en alltför tom livmoder och längtan i mina händer när relationerna tagit slut. Jag har ibland frestats att ta saker i egna händer, men jag vill att vi ska längta efter dig tillsammans, du lilla barn, jag och din far. Vem denna fader blir vet jag inte, men jag vet att vi ska fnissa över dina fjäderlätta rörelser under min hud, att han ska lägga sin varma hand över min putande mage och att jag ska väcka honom om nätterna när nojjan över allt det som väntar blir för stor.

Jag ger honom ett par år till på sig, att visa sig, din far. Men om han inte visar sig då skaffar jag dig själv. Det finns alternativa metoder nu förtiden, lilla barn. Och min längtan efter dig är tio gånger större än längtan efter en man. Det är dig jag ser fram emot mest, dig jag vill visa min värld. Dig jag vill ta hand om och oroa mig för. Du finns inte än, men min kärlek har bara vuxit de senaste åren.

Hjalmar kan du få heta, eller Helge.

Jag väntar dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tea Alex med Poeter.se id #23318 innehar upphovsrätten